

INO, ROVIRA/ANA PONGE

La música del 'Tirant'

La Capella de Ministrers ha editat un nou llibre-disc, ara amb la idea de posar música al "Tirant lo Blanc". En parlem amb Carles Magraner, director i ànima de la formació especialitzada en música antiga.

"No és habitual posar música a una novel·la", explica Carles Magraner d'entrada. I és cert. Però ell, al capdavant de la Capella de Ministrers, ho ha fet. I no pas encarant-se a un text qualsevol, sinó a la novel·la per antonomàsia, a la primera, al *Tirant lo Blanc*.

Com ja va fer amb les figures de Jaume I i d'Ausiàs Marc, Magraner ha ideat un llibre-disc on la música queda acompanyada per l'anàlisi escrita, i viceversa. En aquest cas, a més d'un text introductor de Mario Vargas Llosa, hi ha un escrit de Rafael Beltran sobre la representació de la cavalleria i un altre de Maricarmen Gómez que analitza els passatges de la novel·la on hi ha referències i pistes musicals, des de "l'extraordinari paper de la trompeta, al qual a penes al·ludeixen els llibres d'història de la música", recorda, fins al seguit de danses que guarnien la vida cortesana d'aquell galant i bel·licós segle XV i que queden també ben literàriament descrites.

El procés ha estat llarg, relata Carles Magraner, i hi ha hagut molta feina, però s'ha fet de gust: "Sempre és un plaer

començar una aventura com aquesta, emulant un poc el cavaller medieval, fent el nostre viatge en el món de l'art sense saber d'entrada ben bé on anàvem, deixant-nos guiar pel mateix text". D'entrada hi va haver l'estudi-buidatge de Maricarmen Gómez, que es va endinsar, recalca Magraner, "en un món on la musicologia no sol entrar: normalment s'utilitzen com a fonts la iconografia, la documentació... però no les novel·les coetànies". Aquestes primeres referències pouades del mateix text tenen reflex directe en la tria dels temes que interpreta la Capella de Ministrers: "si es diu que canten un *benedictus*, un salm o un romanç, l'interpretem en eixe moment. El cas més evident és el dels amors de l'emperadriu amb el jove Hipòlit: al text s'hi canta el romanç 'Ferido está don Tristán'. Nosaltres també". Magraner ha anat escollint les músiques per "adequar-les als passatges del Tirant, en funció de les seues circumstàncies de batalla, d'amor, de desamor, d'engany, de sensualitat, i també del lloc on s'es-

caigueren, ja fóra Anglaterra, Rodes o l'imperi grec". I hi ha peces de Bernat Ycart o de Pere Oriola ("dos compositors catalans del segle XV que mai s'havien interpretat"), de Guillaume

Dufay, John Dunstable, o de la tradició otomana, per exemple i segons el cas.

Cada CD es pot escoltar tot sol, però hi ha també l'opció completa, rodona, de fer-ho amb el llibre obert al davant: el conjunt s'ha dividit en sis apartats que recorren novel·la

i geografia aventurera, i cadascun té un fragment de la novel·la, el seu resum temàtic per seguir les peripècies al bell cavaller, una il·lustració al·lusiva al contingut, una explicació de la tria musical i, si es tracta d'una cançó, la lletra original i traduïda. Què més es pot demanar?

EL TEMPS

Núria Cadenes